

Віталій Черних поділився своєю історією про війну

Інна СОБКО

Документальний проект «AFTERILOVAISK» опублікував спогади остражанина **Віталія Черних**, капітана Збройних сил України (ЗСУ), який потрапив на війну у 2014 році.

Проект спрямований на збереження пам'яті про людей і трагічні події серпня 2014 року поблизу міста Іловайськ Донецької області. Він відповідає на запит українського суспільства щодо збереження правдивої інформації про ті події. Матеріал про Віталія та інших учасників трагічних подій під Іловайськом зроблений за фінансової підтримки Уряду Канади через Міністерство міжнародних справ Канади та Internews. Історії бійців дуже різні: хтось потрапив у полон, хтось тиждень виходив із оточення полями до українського блок-поста, когось вивезли пораненим за кілька днів до виходу «зеленим коридором», хтось досі у переліку зниклих безвісти, хтось загинув під час виходу колоною... Однак усі ці історії об'єднуює одне – мотивація захищати свою країну, «неможливість» сидіти на дивані.

Нагадаємо: п'ять років тому, 29 серпня, розстріляли українських військових, які виходили з оточення «зеленим коридором». Українська армія в «Іловайському котлі» зазнала найбільших утрат за всю свою історію. Там загинуло 366 військових, ще 429

дістали поранення різного ступеня, а близько 300 потрапили у полон

Наведемо короткий текст зі спогадів. Ще тоді старший лейтенант ЗСУ Віталій Черних, позивний «Фітіль», потрапив на війну одразу після випуску з Академії сухопутних військ.

– Нам у військовому навчальному закладі мали дати відпустки, а вже потім відсилати на місце служби, але тоді було таке загострення, що мушили їхати негайно. Молодих лейтенантів позбирали в Черкаському, там

ми пробули кілька днів, а потім по-дзвонив командир частини і запитав, чи готові ми Батьківщину захищати. Ми з другом одразу сказали, що поїдемо, – згадує «Фітіль», як почалася його особиста війна.

Перше «бойове хрещення» Віталій отримав під Пісками, коли вони були «нейтральні». Потім – участь у штурмі Авдіївки та інших міст та містечок Донбасу.

– В Іловайську я не мав би опинитися – ми ж сапери. Нас зігнали туди 8 серпня, коли планували штурм. Ми йшли на штурм у третій-четвертій колоні. Пам'ятаю, як виявили той КАМАЗ розстріляний, а потім міст замінюваний, який я розмінував. Далі був бій біля Многопілля. 10 чи 11 серпня. Ми відступили – бойовики були добре окопані. 14 чи 15 серпня Хомчак (командувач оперативного командування «Південь» – ред.) наказав брати місто з трьох сторін, я заходив із «Донбасом» за наказом мого командира, – пригадує він перші спроби штурму.

Як далі склалися обставини, що привели «Фітіля» в оточення в Іловайську, та як із нього виходили, читайте на сайті <https://afterilovaisk.com/>. За цим посиланням ви також зможете почути та прочитати задокументовані спогади інших учасників тих подій. Також, нагадаємо, що про історію Віталія ми писали на сторінках нашої газети у грудні 2018 року. ■